

Franz Liszt en Monique

Het was de negentiende eeuw. Met haar mager inkomen als muzieklerares kon Monique haar oude moeder en zichzelf slechts met moeite onderhouden.

Op een dag liet zij een programma van een concert drukken waarin zij zichzelf een 'leerlinge van de grote musicus Franz Liszt' noemde. Dat was een leugen, maar ze dacht dat zo'n aanbeveling meer toehoorders zou lokken.

Op de dag van het bewuste concert kwam de befaamde pianist, dirigent en componist Liszt (1811-1886), zonder daarvan iets te weten, in de stad waar het gebeuren zou plaatsvinden. Tot overmaat van ramp nam hij zijn intrek in het hotel waar die avond het concert zou zijn.

Hevig beangst voor de schande die over haar zou komen, in plaats van het succes waarop zij had gehoopt, besloot Monique naar hem toe te gaan en alles eerlijk te vertellen. Haar noodvolle situatie trof Liszt zo sterk dat hij het haar van harte vergaf.

Vervolgens vroeg de Hongaarse meester haar achter de piano plaats te nemen en het programma van die avond voor te spelen. Hij luisterde aandachtig, bracht enkele correcties aan, gaf enkele adviezen en was niet zuinig met lofbetuigingen. 'Nu kunt u zeggen dat u mijn leerlinge bent, en misschien wilt u mij nog één plezier doen: voeg aan het programma toe dat Franz Liszt zélf het laatste stuk zal spelen'.

Velen die zich 'christen' noemen, denken er niet aan dat zij zich daardoor als volgeling van Christus uitgeven. Wat een beschaming zal het zijn als Hij op een dag tegen hen moet zeggen: 'Ik ken u niet'!

Als kind gedoopt te zijn, lid te zijn van een kerk of kerkbelasting te betalen, betekent nog niet dat je een volgeling van de gróte Meester bent. Wie Zijn leerling wil zijn, moet beginnen om Hem alles te vertellen wat hij of zij heeft gedaan. Dat is niet veel moois. De Bijbel zegt eenvoudig dat álle mensen zondaars zijn, niet één uitgezonderd. ***“Er is geen rechtvaardige, ook niet één”*** (Romeinen 3 vers 10). Ieder mens die eerlijk naar zichzelf kijkt, moet erkennen dat Gods beoordeling niet alleen pijnlijk, maar ook wáár is.

Wie schoon schip wil maken en een nieuw leven wil beginnen, moet doen wat Monique deed: alles eerlijk toegeven. Dan is onze God genadig.

“Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1 vers 9).

Dán zijn we gereinigd van onze zonden en neemt God ons als Zijn kinderen aan, dán mogen we werkelijk bij Christus horen. En niet alleen voor dit leven, maar tot in eeuwigheid zullen we bij Hem zijn, in de hemel waar het volkomen geluk wordt genoten!

Zou u dat ook niet willen?